אבל הא הואיל ואסורה וקיימא לימא לא קא משמע לן · דתימה הא שמעינן לה מלמעה לכהן גדול דאסורה וקיימא לבעל ואפי' הכי לאצטריך קרא דכי תסטה אשתו למעוטי הא לאו הכי הוה שמיה וכן על מה שאמר אינ אמר רחמנא ולא קטן גרתה דזוקא משמיה ממעט לה קרא אבל נאסרה על ידי בן תשע שנים ויום אחד אע"פ שאינו אינ שהרי ביאתו פוסלת בתרומה כדאיתא בפרק אלמנה (יבמות דף פח:) ונסקלת סערוה על ידו כדאיתא בפ' ד' מיתות (סנהדרין דף נה:) ומקומו בפרק יולת דופן (נדה דף מי:) דומיא דכל עריות מקרא על ידן דלא אצטריך לאמעוטינן אלא דשומות אבל דנאסרו פסולא וכי משום דעריות ניהו גריעי: **שחוק** · פירש רבינו חננאל שאינו בועל כדרכו ואינו מזריע דתניא" אינהו מרוח אבל זה הקליטים שנכנסה רוח בתשכיו דברי ר"ע רבי ישמעאל אומר זה השחוק תימה אמאי נקט שמואל שחוק ולא נקט סרים ושמא שחוק הוי רבותא טפי:

אבל הא הואיל ואסורה וקיימא · תימה מאי קמ"ל רב הונא והא מתני' היא ע"י כל עריות מקנין וי"ל דהכי פירושו מי שנאסר בכל בת ישראל ע"י בעילת זנות אפילו אינה קרובתו יצא עובד כוכבים דבלאו הכי כל בת ישראל מתסרת וקיימא לגביה: **יצא** עובד כוכבים שאין לו אלמנות וגירושין בה · פירש רש"י דנפקא לן מדכתיב אשר יגלח את אשת רעהו פרט לאשת אחרים תימה והא נפקא לן בקידושין בפרק האומר "מגלת סתרים בסוכמדומה דלא אתי קרא "פרט לאשת אחרים" לגלח למעוטי "ישראל הבא על העובדת כוכבים אשת עובד כוכבים" וקמ"ל תע"ג דבעולת בעל יש להן "ישראל בעובדת כוכבים פטור*: **למעוטי** בהמה · תימה דהכא משמע דבזנות תליא מילתא אם כן רבא דאמר בפ' הבא על יבמתו (יבמות דף מי:) דיש זנות לבהמה מתני' למעוטי מאי וכי אית לן למימר דל"ל דלמעוטא לא דרב "הונא הא מנא הא מילתא דאמרי רבנן כל האסורין (תמורה:) מנא הא מילתא *דאין זנות לבהמה אמר ליה לא מילתא דאמרי רבנן אין זנות לבהמה"ל"ג בפ' כל האסורין (תמורה:) מנא הא מילתא *דאין זנות לבהמה אמר ליה לא מיתמיע קרא ונכתוב אתגן זונה וכלב מ"ל הכי אתגן כלב וכו': **אלא** למאן דאמר הערלה זו נשיקה מאי איכא למימר · והיינו שמואל בפ' הבא על יבמתו (יבמות דף נה:) והכא אליבא דשמואל נמי מסקינן ומימה אדרבה ליפכא מסתברא למאן דאמר הערלה זו נשיקה ומשיבה ביאה אחר עריות היינו דאצטריך קרא הכא למעוטי אלא למ"ד הערלה זו הכנסת עטרה ולא חביבה נשיקה גבי שאר עריות הכא מאי אצטריך למעוטה:

דומה

מהו דתימא °נטמאה, נטמאה" שני פעמים · אמרים בפרשה ודרשינן ליה לקמן (דף מז:) אחד לבעל ואחד לבועל היכא דמיתסרא לבעל הכא דאמר לבועל היכא דמיתסרא לבועל אבל הא דאמר לבועל אבל הא דאמר לבועל אבל הא דאמר